

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 988

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 28 martie 1969
4 pag. 25 bani

■ **Concurs pentru ocuparea unor catedre și posturi didactice**
(pag. 2)

■ **În dezbatere - proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală**
(pag. 3)

Vacanța de primăvară a adus cu sine și o activitate mai intensă la cercurile Casei pionierilor din Oradea

Discuție la masa rotundă cu profesori ai Liceului pedagogic „Gh. Șincai” din Blaj

VIITORUL ÎNVĂȚĂTOR ÎN FAȚA EXIGENȚELOR ȘCOLII MODERNE

Este prea lent procesul modernizării învățămîntului pedagogic • Psihologiei i se cere un loc mai important • Sînt necesare programe de cultură generală cu caracter specific, nu „adaptări” ale programelor liceului teoretic • Pericolul plafonării și căderii lui

Învățătorul este primul pion din biografia școlară a fiecărui individ. În arhitectura celor mai înalte, mai savante și mai moderne structuri, prima cărămidă o pune el. Iar în acest edificiu, învingea „asupra-structură” depinde inevitabil de calitatea temeliei și evădă, a celui care a sădit-o. Se pune deci o întrebare imperioasă, de extremă acuitate: cum trebuie să fie învățătorul față de exigențele învățămîntului modern?

Am pus această întrebare unui grup de profesori de la Liceul pedagogic „Gh. Șincai” din Blaj, localitate despre care cunoașteam fratele Jan Urban Jarmik spanca că „este orașul unde mai înalte de toate țările în care se vorbește românește s-au sădit cele mai înalte românești”. De aici plecam în căutarea răspunsului care se urzise în Ardeal și în principalele douăsprezece Merite Blajului în această problemă și se poate găsi.

Am primit răspunsuri din care s-a conturat treptat, portretul învățătorului ca personalitate înzestrată cu o iargă cultură generală de formă umanistă, intelectual devotat carierei didactice, pasionat de problemele psihologice ale universului copilăriei, legat cu trup și suflet de viața satei din satul în care se află școala sa și conștient de rolul său, evident, pe un plan superior, al tradițiilor de „lumii alii ai poporului”, profund ancorat în problemele generale ale vieții sociale, înzestrat de deștața trează de a fi mereu informat „la zi” asupra celor mai noi aspecte ale profesiei sale.

Inevitabil, răspunsul la prima întrebare a declanșat-o pe a doua: în ce măsură liceul pedagogic reușește prin actualele sale mijloace, să pregătească învățătorul o stare formate? Această întrebare a constituit punctul de plecare al discuției pe care o reproducem mai jos.

CUNOAȘTEREA ELEVULUI ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Procesul de învățămînt nu va putea fi redus niciodată la o relație de tip pur „cibernetic”, fie și numai datorită faptului că, puse în locul profesorului, mașinile de instruire nu asigură decât schema exterioară a actului de învățare — transmiterea de cunoștințe și verificarea cantitativă a însușirii lor de către elevi, fără a realiza unul din dezideratele esențiale ale muncii instructiv-educative: cunoașterea elevului.

Cunoașterea elevului este un fapt esențialmente uman, pentru că el presupune efectuarea unui fel de mișcare inversă, reconstituirea, de la răspuns spre mediatorii psihici care au permis elevului să găsească și să formeze răspunsul la întrebarea dată. Ea nu se reduce la „fotografierea” reacțiilor și a conștientului de moment, ci reprezintă un proces discursiv de interpretare și explicare cauzală a performanțelor obținute de elevi și a resurselor conduitei lor.

Dar la ce servește cunoașterea elevului? O întrebare cu care ar fi trebuit, probabil, să începem. Se știe doar că, împlinind vârsta de șapte (respectiv de șase) ani și dobîndind statutul de elev, copilul se angajează într-o activitate socială obligatorie. El trebuie să învețe. Iar profesorul, în virtutea statutului său de profesor, are obligația să-l învețe. Lucrurile par simple pentru că, în principiu, fiecare din cei doi factori e conștient de sarcinile ce-i revin. Și, totuși, practica școlară ne arată la tot pasul că, deși cele două condiții formale se respectă (elevul se așază în bancă și ascultă, profesorul se așază la catedră și explică), apar obstacole, eșecuri, oboseală, fenomene de negativism. Elevul ascultă, dar nu reține sau nu înțelege. Elevul știe „astăzi”, nu mai știe „mîine”. Elevul a fost „ieri” activ, dar „astăzi” este „absent”.

În calitatea lui de subiect al procesului instructiv-educativ, elevul reprezintă o realitate sui-generis, un complex de acțiuni, de atitudini și de stări, un sistem care nu numai că suportă „presiunea” curentului de informații și de influențe din afară, dar care și reacționează la acestea, operînd filtrări și selecții, fixînd anumite cunoștințe și uitîndu-le pe altele, angajîndu-se activ într-o problemă sau privînd-o, dimpotrivă, cu indiferență. Și intrucît întreaga muncă didactică-educativă prestată de profesor este destinată elevului, rezultă că e foarte important să știm cît mai exact ce anume se petrece în sfera acestuia din urmă, în procesul interacțiunii lui cu „materialul” transmis de profesor. Devine necesară o operație de diagnostic, menită să determine, ca și în medicină, starea diferitelor aparate și sisteme psihice puse în funcțiune de elev cu prilejul învățării.

La ora actuală, studiile de diagnostic psihic, avînd la bază baterii

de teste specializate pentru cercetarea atenției, memoriei, imaginației, inteligenței, aptitudinilor și personalității, cunoscute și asemenea amplasate, încît s-ar părea că nimic nu e mai simplu decît să aplici un set de probe etalonate și să prelucreezi statistic datele cantitative pentru a descoperi „misterele” gândirii, motivației sau preferințelor unui om sau unui grup de oameni. Și totuși, rezultatele obținute pe această cale nu ne-au permis încă să precizăm ce trebuie făcut pentru ca atenția, memoria și gândirea cuiva, în speță a elevului, să-și amelioreze structura și să funcționeze mai eficient.

Sondarea aptitudinilor elevilor prin investigații pe care le-am denumit de tip „secțional” dispune de o anumită rigurozitate grație operației de cantificare meticuloasă a datelor și numărării mare de „subiecți” ce pot fi supuși testării în aceeași unitate de timp. Cu toate acestea, concordanța datelor cu realitatea psihologică a elevului, rămîne foarte relativă. Din mai multe motive. În primul rînd pentru că elevul și situația de învățare în care îl examinăm sînt fenomene extrem de mobile și de variabile.

Și atunci, ce surprindem printr-o probă administrată la un moment dat? Mulți înclină să creadă că tocmai fondul acela primar, nefectat de învățare, unde zac „comorile” ascunse ale inteligenței, înclinațiile, înzestrările, vocațiile, inteligența. O analiză mai atentă a elevului plasat în situația de învățare ne arată însă că opoziția inteligentă-cunoștințe este falsă. Putețile intelectuale ale elevului reprezintă întotdeauna un fenomen cu dublu sens: a) ceea ce poate elevul singur și b) ceea ce poate el în condiții de sprijin și aju-

tor din partea profesorului. Momentul al doilea este, aici, esențial, deoarece ceea ce poate elevul astăzi în condiții de ajutor mîine va putea să execute singur. Cunoașterea obiectivă a elevului nu va putea face abstracție de aceste confruntări și permutări dinamice.

Pe tărîmul școlii ni se pare că trebuie pornit de la convingerea că elevul este o variabilă dependentă de structura actului instructiv-educativ. Cunoașterea lui nu se poate realiza independent de felul influențelor cărora este supus. Și atunci explicarea faptului că elevul „nu-i atent”, „că uită”, „că nu înțelege”, că apare motivat cînd „pozitiv” și „negativ” pentru învățare nu trebuie neapărat căutată în subdoțarea lui intelectuală sau în instabilitatea conduitei, ci mai degrabă în structura, intensitatea și calitatea solicitării lui pe linie de învățare. Psihologic, elevul reprezintă un sistem receptiv și multilateral „deschis” spre lumea culturii și gândirii celorlalți. Și tocmai promptitudinea și încrederea cu care preia el, cel puțin pe treptele inițiale ale învățămîntului, informația și instrumentul de lucru al dascălului său explică de ce ajunge așa de repede, în școală, la intelectul de tip „cultural”, construit prin învățare.

Am schitat aici doar cîteva aspecte de principiu, vizînd cu precizie necesitatea și sensul muncii de cunoaștere a elevului în procesul de învățămînt. Rămîne să vedem mai îndeaproape, cu alt prilej, prin ce mijloace, prin ce operații și pînă unde putem merge învingînd diverse dificultăți în munca aceasta extrem de utilă procesului de învățămînt: cunoașterea obiectivă a elevului și a premiselor formării lui raționale.

Dr. PANTELIMON GOLU

Prof. Ion Bobișan, directorul liceului: Formația pedagogică a învățătorului se desăvîrșește, în principal, prin studiul pedagogic, al psihologiei, al metodelor, ordonării diferitelor discipline școlare și al practicii pedagogice.

Red.: Sînt aceste mijloace de natură să satisfacă exigențele formative?

Prof. Ion Bobișan: Ca mijloace în sine, da, intrucît ele pot asigura elevilor pregătirea pedagogică necesară. Ca realități concrete, însă, ele sînt susceptibile de perfecționări.

Red.: În ce sens?

Prof. Ion Bobișan: În primul rînd în sensul adaptării lor la cerințele modernizării învățămîntului. Pedagogia modernă a acumulat un material bogat, pe care manualele și programele noastre de pedagogie nu le-au înregistrat decît într-o slăbă măsură. Ca să dau numai un exemplu: acestea nu cuprind nimic, fie și măcar cu titlu informativ, despre programare sau despre mașinile de învățat.

Red.: Deci, din capul locului, în învățămîntul pedagogic procesul modernizării este lent.

Prof. Ion Bobișan: Nu vreau să fiu înțeles greșit. Voiam doar să atrag atenția că în procesul de modernizare care a cuprins învățămîntul și care înseamnă o revizuire a planurilor de învățămînt, a conținutului programelor și manualelor, noi am cam fost uitați. Preocupări de modernizare există, însă ele sînt sporadice și vin din inițiativa profesorilor.

Red.: Pentru că vorbim despre

modernizare. Această idee are pentru școala de un sens deosebit, deoarece schimbările pe care le presupune ea nu pot fi realizate decît prin intermediul învățătorului, care este cel care trebuie să adapteze la cerințele învățămîntului modernizat la clasă I-IV.

Prof. Elena Berghian: Absolut. Un aspect modern și de mare actualitate al învățămîntului la clasă este aici și conștientizarea copilului la vîrsta de 6 ani. Acest aspect presupune un efort necesar informării elevilor noștri din liceul pedagogic asupra modalităților de lucru specifice cu elevii de această vîrstă. Una este un copil, pe de altă parte, un învățător care lucrează cu elevii de 6 ani aplicînd metodele și tehnicile folosite în cazul elevilor de 7 ani. Se vedește aici, desigur, remanentul lipsei de pregătire. Este de aceea necesar ca, în cele mai scurte vreme, problemele pedactice la clasă I cu copii de 6 ani să fie cuprinse în programele liceului pedagogic.

Red.: Cum s-a realizat în acest an pregătirea elevilor de pentru predarea la clasă I în noile condiții?

Prof. Elena Berghian: S-a realizat și nu prea. Intenșiv, programele nu au abuzat să prevadă nimic în această privință. Am încercat să realizăm o îndrumare din mai multă măsură în cadrul practicii pedagogice. În general, cred că am reușit. Este însă nevoie și de o serioasă pregătire teoretică pentru această muncă nouă, care cere o deosebită competență.

La clasă I s-a introdus predarea teoriei multîmilor. Toate lăudate pentru acest aspect al modernizării învățămîntului, care nu este singurul. Dar nu-i de ajuns

să modificăm optica asupra pregătirii unei discipline. Acestea trebuie să-l corespundă și modificării în pregătirea celor care vor fi chemați să predea disciplina respectivă. Nu putem pretinde să se pregătească după o concepție veche, dacă îl pregătim pe învățător în spiritul unei concepții vechi.

Red.: Aceasta privește, evident, nu numai pregătirea pentru predarea teoriei sau alteia dintre discipline ci însăși formarea concepției pedagogice a viitorilor învățători. Ce loc credeti că ar revine psihologiei în această modificare de concepție?

Prof. Elena Stanciu: Unul dintre cele mai mari. Pedagogia modernă se bazează în primul rînd pe o mai bună cunoaștere a psihologiei copilului și pe adaptarea metodelor ei la datele pe care i le furnizează psihologia. În acest sens, consider că ar trebui să primă psihologia ca pe una dintre cele mai importante discipline care se învață în liceul pedagogic. Deocîndată mi se pare că dăm prea puțină atenție informării elevilor asupra unor probleme de psihologie și prea puțin înzestrăm lor cu instrumente de orientare practică în psihologia copilului.

Prof. Eustalia Ivanov: Însăși practica pedagogică, pentru a-și atinge scopul, ar trebui să fie mai mult întemeiată pe cunoașterea noțiunilor de psihologie.

Red.: Ce anume reproșati modelului cum este conceput în prezent practica pedagogică?

Prof. Eustalia Ivanov: Practica începe în anul al III-lea, din prima săptămîna de școală, prin asistente la lecție. În acest moment

nici studiul pedagogiei, care debutează cu un capitol introductiv de noțiuni generale, nu a înaintat suficient pentru ca elevii să efectueze observații practice pe baza unui minimum de pregătire teoretică, nici cunoștințele lor de psihologia copilului nu sînt într-o situație mai bună. Ca urmare, observațiile pe care le fac elevii în cadrul acestei perioade a practicii au un caracter empiric. Sotocesc, de aceea, că ar fi bine ca practica să înceapă în trimestrul II al anului III, adică atunci cînd se cunosc suficiente noțiuni de pedagogie și psihologie pentru ca să se poată face observații eficiente.

Prof. Ion Bobișan: După mine, atenția cea mai mare ar trebui să se acorde practicii curente. În acest domeniu ar trebui să se intensifice munca învățătorului, a profesorului metodic și a profesorului de pedagogie. Ajutîndu-l pe elevii aici, le vom da posibilitatea să se descurce mai ușor în cadrul celorlalte forme de practică. Poate că practica de o zi ar trebui să se desfășoare numai sub îndrumarea învățătorului de la școala de aplicație, iar profesorii de metodică și de pedagogie să-și orienteze mai mult atenția către practica continuă. Știu că sînt unii care negă rolul profesorilor de metodică în îndrumarea practicii, socotînd că de aceasta este cazul să se ocupe numai învățătorii școlilor de aplicație sub conducerea profesorului de pedagogie. În ce mă privește sînt cu totul împotriva acestei idei. Cred că profesorii de metodică sînt cei mai în măsură să-i îndrume pe viitorii învățători atunci cînd este

Convorbire realizată de OCTAVIAN BUZSCU

(Continuare în pag. 4 IV-a)

Informații — Informații — Informații

Ședința de lucru cu inspectorii generali județeni

La Casa universitarilor din București a avut loc, în zilele de 25 și 26 martie a.c., o ședință de lucru cu inspectorii generali județeni. Ședința a fost deschisă de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului. Cu acest prilej a fost prezentată și dezbătută metodologia studiului ce se va efectua în întreaga țară în legătură cu dezvoltarea rețelei școlilor de cultură generală, necesarul de personal didactic și spațiul de în-

vățămînt. De asemenea, în lumina Directivelor Comitetului Central al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului și a lucrărilor Conferinței Naționale a cadrelor didactice, s-au examinat măsurile ce urmează să fie luate în continuare în vederea trecerii la învățămîntul general obligatoriu de 10 ani începînd din anul școlar 1969—1970. Au mai fost discutate probleme privind activitatea didactică în perioada pînă la încheierea anului școlar, organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat și a concursului de admitere în liceu, precum și îmbunătățirea activității edu-

cative în rîndul elevilor și modul de organizare a vacanței de vară. Cu același prilej, inspectorii generali au primit îndrumări cu privire la asigurarea școlilor cu personal didactic prin transferări și prin concurs, care se instituie pentru prima dată în acest an. Pentru concursul de admitere în liceu s-a stabilit ca, începînd din acest an, în sesiunea de vară să se pună la dispoziția candidaților toate locurile planificate. Un alt element nou al concursului de admitere în liceu este media minimă de admitere, care s-a stabilit la 6. În toamnă se va putea organiza

concurs de admitere numai pentru locurile care eventual vor rămîne neocupate în sesiunea din iunie. În cadrul ședinței au luat cuvîntul tov. Constantin Drăgulescu, președintele Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și Cultură, care a făcut o expunere asupra colaborării sindicatelor din învățămînt cu inspectoratele școlare sarcinilor mari puse de partid în fața slujitorilor școlii. În continuare, tov. Virgil Radulian, președintele Consiliului Național al Pionierilor, s-a referit la direcțiile principale ale activității pionierești în perioada care urmează. A vorbit apoi

tov. Vasile Alexandrescu, adjunct al ministrului învățămîntului, care a prezentat în revistă principalele probleme ce se leagă de înțelegerea și controlul liceelor de specialitate și școlilor profesionale. În încheierea ședinței conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, a înfățișat obiectivele de seamă ale învățămîntului de cultură generală și sarcinile ce revin inspectoratelor școlare și unităților de învățămînt pentru anul școlar viitor și în perspectivă. În cuvîntul său vorbitorul a făcut recomandări în legătură cu îmbunătățirea metodelor de muncă, cu sporirea ope-

radivității în aplicarea măsurilor stabilite, cu intensificarea eforturilor pentru a se asigura instrucției și educației un nivel tot mai ridicat. Conferință de oasă

În cadrul ciclului de întâlniri ale conducerei unor ministere și instituții centrale cu reprezentanții presei inițiate de Uniunea Ziaristilor, la avut loc la Casa Ziaristilor, o conferință de presă cu conducerea Ministerului Învățămîntului. În prezența a numeroși redac-

tori ai ziarelor centrale și locale, al Agenției de presă „Agerpres”, Radioteleviziunii și al unor publicații de specialitate, acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului a făcut o expunere asupra problemelor actuale și de perspectivă ale învățămîntului din țara noastră, în lumina recentelor documente adoptate de conducerea de partid și de stat în acest domeniu. La întrebările puse de ziaristi au răspuns prof. Miron Constantinescu și conf. univ. Traian Pop, alături de ministrul învățămîntului, și Ing. Ștefan Șebesan, director general în minister.

PROIECTUL PLANULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT PENTRU LICEUL DE CULTURĂ GENERALĂ

PROFESORUL PETRE BOGDAN

Necesitatea unei modernizări reale a studiului biologiei

Înainte oricăror observații critice, țin să salut importanța pas spre o reală modernizare a învățământului făcut prin diversificarea liceului în trei secții...

biologiei locului cuvenit. Mă interesează însă de ce s-a rezervat disciplinei „Elemente de ecologie și genetică” (disciplină care va avea, după cum se pare, o sferă apropiată în conținut cu cea a biologiei generale predate actualmente în clasa a XII-a)...

Se cere mai multă atenție pentru studiul logicii

Consider că logica ar trebui să se predea în liceul de cultură generală la secțiile de matematică-fizică și chimie-biologie, în zilele noastre...

Propuneri pentru planul secției de matematică-fizică

Discuțiind proiectul planului de învățământ pentru liceul de cultură generală aș dori să mă opresc asupra secției de matematică-fizică, secție care va avea, cred, ponderea cea mai mare în ansamblul învățământului liceal.

necesar însușirii cunoștințelor respective. Opinez pentru această distribuție a orelor deoarece practica a dovedit că într-o singură oră pe săptămână se poate învăța foarte greu în vederea oricărei discipline...

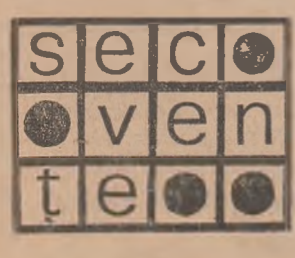
Carențe în profilarea secției umaniste

Proiectul planului de învățământ are în vedere o intensitate certă a orelor acordate la disciplinele umaniste, dar în același timp, determinată de cerințele de dezvoltare și specializare a profesorilor și a elevilor...

Din conștinții personale mi-am dat seama că și unii profesori de matematică se preda la clasele umaniste propunând elevilor din planul de învățământ al secției respective în anul III și IV, a școlii de matematică și fizică...

Este un tip de calendar de birou, care consemnează, pe foaia respectivă a zilelor anului, aniversările marilor evenimente istorice precum și comemorările celor mai de seamă oameni din țara noastră...

Pe vremea aceea chimia, neavând perspective și orizontul de azi, era pentru noi, elevii de liceu, o materie mai mult orădită, învățată, prin expresia ei plină de simboluri și abstracțiuni convenționale, cu matematica de care...

Stagiul de pregătire al profesorilor în domeniul instruirii programate

În dorința de a contribui la pătrunderea mai rapidă a metodelor și tehnicilor didactice moderne în practica învățământului nostru, Institutul de științe pedagogice a organizat la București, în colaborare cu Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, un stagiul de pregătire a profesorilor în domeniul instruirii programate...

profesorilor în domeniul instruirii programate. Acest stagiul, care se realizează în patru etape, participă profesorii din întreaga țară. Prima etapă îl va familiariza pe cursant cu bazele teoretice ale instruirii programate...

ză de asemenea teme ca: „Instruirea programată și principiile ei”, „Testul de eficacitate a programelor”, „Matricea Davies” și altele. În cadrul activităților practice ale stagiului se vor discuta problemele practice ale întocmirii și redactării diferitelor programe, modalitățile de control al eficienței predării programate și alte aspecte ale învățământului programat.

Sesiune națională de comunicări științifice

În zilele de 4-5 aprilie a.c., se va desfășura la Liceul „N. Bălcescu” din Craiova, lucrările Sesiunii naționale de comunicări științifice cu tema „Cercetarea științifică în spiritul învățământului și educației în școala de cultură generală”.

ce și artistice, iar secția de educație subsecția teoria educației, educația în procesul de învățământ, activitatea în organizația pionierilor, adolescența și integrarea socială a tineretului, orientare școlară și profesională, școala și familia, munca dirigitului. În cadrul acestor secții cercetătorii, inspectori și numeroase cadre didactice din întreaga țară vor prezenta comunicări, concluzii ale experimentelor și ale generalizării rezultatelor dobândite în practica muncii școlare.

Concursul „Imi cunosc și imi iubesc patria”

Începând încă din trimestrul I al acestui an școlar, în toate unitățile de pionieri din municipiul Medias se desfășoară concursul: „Imi cunosc și imi iubesc patria”, care valorifică, în

forme deosebit de îndrăgite de copii, interesul și dragostea lor pentru ținutul natal. Concursul a pornit la inițiativa Consiliului municipal al Organizației pionierilor în cinstea aniversării a 25 de ani de la eliberarea patriei, prilej fiind în școlii o gamă variată de inițiativă, o mobilizare largă a tuturor școlărilor din clasele III-IV la cunoașterea mai amănunțită a realizărilor, frumuseților și bogățiilor regiunii, a viziilor economice, sociale și culturale a oamenilor de pe aceste meleaguri.

Expoziția de pictură a profesoarei Lili Popescu Hrușcă

Cenaclul „Ion Andreescu”, de la Clubul studenților din învățământ, își

în totalitate descoperite de elevi. Fazele concursului „Imi cunosc și imi iubesc patria” desfășurate la nivelul detașamentelor și unităților de pionieri, pe lângă faptul că permit o cunoaștere largă a orașului, a trecutului său istoric și a minunatelor sale perspective de viitor, măi prilejuitese desemnarea celor mai bine pregătiți dintre pionieri, care vor participa la faza pe municipiul, inscriși în șirul manifestărilor organizate în cinstea aniversării a 25 de ani de la eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Concursul „Imi cunosc și imi iubesc patria”

Prof. AURELIA TATU

continuu activitatea laudabilă de a prezenta expoziții de grup, alintându-le cu prezentarea lucrărilor cite unuia din membrii săi. De data aceasta, profesoara Lili Popescu Hrușcă expune un număr de aproximativ 35 de uleiuri și 15 acuarele.

Concursul „Imi cunosc și imi iubesc patria”

Prof. LUCIAN RAȘCA

ulei și e păcat că nu este reprezentat mai amplu. Aici pictorița este cu adevărat inspirată, folosind tuse sigure într-o bogată cromatică, de calmă poezie. Lucrarea „Peisaj de vară” de exemplu, intrunește toate calitățile cerute unei bune picturi paisagiste: adevărate în perspectivă, desen riguros, prospețime în colorit.

Concursul „Imi cunosc și imi iubesc patria”

GHEORGHE COSTIN

